

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัย สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 จังหวัดสุโขทัย

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545
 - 1.1 หลักการ
 - 1.2 จุดมุ่งหมาย
2. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
3. ชุดกิจกรรม
 - 3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 3.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
 - 3.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 3.4 การพัฒนาของชุดกิจกรรม
 - 3.5 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
 - 3.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
4. ของดีศรีสัชนาลัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสตูรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545

หลักการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 1-2) ในหลักสตูรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ดังนี้

1. เป็นหลักสตูรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสตูรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสตูรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสตูรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสตูรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

จุดประสงค์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) มีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป และกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานวิชาชีพแล้ว จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐาน สำหรับบูรณาการกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพการแสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจ ด้านวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้กลยุทธ์ในการเรียน เพื่อพัฒนาภาษาของตน และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

มาตรฐานหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษมี เป้าหมาย (Goals) 3 เป้าหมาย เป็นตัวกำหนดขอบข่าย องค์ความรู้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นที่ควรนำไปสอนในทุก ระดับชั้นในลักษณะของการผสมผสาน เนื่องจากแต่ละเป้าหมายมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน จึงควรนำไปบูรณาการในการเรียนการสอนมากกว่าการแยกสอนที่ละเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนควรใช้ภาษาสื่อสาร ได้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรม เจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ ในสังคม

เป้าหมายที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยมและความเชื่อที่แสดงออกทาง ภาษา

เป้าหมายที่ 3 ภาษาเพื่อความสัมพันธ์กับการศึกษาวิชาชีพ (Connections)

ภาษาเพื่อความสัมพันธ์กับการศึกษาวิชาชีพ หมายถึง การบูรณาการเชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาชีพ กับวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มการเรียนรู้ วิชาต่างๆ

ภาษาและกลยุทธ์ หรือกลวิธีการเรียน หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนเข้าถึงปัญหาหรือบทเรียน และหาวิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงเป้าหมายที่ต้องการ เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของตน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

คุณภาพของผู้เรียน

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ในสถานการณ์ต่างๆ และการประกอบอาชีพ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศโดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามความคาดหวังดังกล่าว จึงได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้สอนควรจัดแก่นสาระไว้ในรายวิชาต่างๆ ที่เป็นเรื่องพื้นฐานที่จำเป็นของ ผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชา และสาขางาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ

3. ชุดกิจกรรม

3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม (Instructional Package) เป็นการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละหน่วย เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจและความสามารถ ของตนเอง ชุดกิจกรรมประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสม และ เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจัดไว้เป็นกล่องหรือเป็นซองที่ครูสามารถนำไปใช้ได้ทันที ชุดกิจกรรมเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาและเป็นสื่อประสม

ดังที่ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2523 หน้า 174) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นสื่อประสมที่ครูนำมาใช้เป็น เครื่องชี้แนวทาง ที่จัดว่าเป็นสื่อประสม เพราะเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อหลาย อย่าง ระบบการผลิตที่นำสื่อการเรียนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกอีกอย่างหนึ่งคือ สื่อประสม และ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523, หน้า 117-118) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม (Instructional Package) เป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิตและนำสื่อการสอนที่ สอดคล้องกับหน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ประเภทชุดกิจกรรม

ประเภทของชุดกิจกรรม มีดังนี้

1. ชุดกิจกรรม ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ นั้น โรงเรียนมักจะ จัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (เอกสารหลักสูตรชุดวิชา ระบบการเรียนการสอนมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช, 2522, หน้า 155 - 221)

1.1 กิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นในลักษณะที่มี ส่วนสัมพันธ์กับ บทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิด มีทัศนคติ และค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไปกิจกรรม ในหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียน มักมีการวางแผนมาปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้ มีหลาย รูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมติ เล่านิทานประกอบเรื่อง การบรรยาย การสาธิต โครงการ การเข้ากลุ่ม ใ้ว่าที่ วีดีโอ การวิเคราะห์จากสถานการณ์และประสบการณ์จริง

1.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียน การสอน ในชั้นเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถตลอดจนความสนใจของผู้เรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียนนั้นมีอยู่หลายชนิด เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรม ต่าง ๆ

2. ชุดกิจกรรมสามารถจำแนกได้ตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้ แบ่งชุดกิจกรรม เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 ชุดกิจกรรมสำหรับการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยายเพื่อเปลี่ยน บทบาทของครูให้พูดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียน ร่วมกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้ จะเป็นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

2.2 ชุดกิจกรรมรายบุคคล หรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียน

3. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถจำแนกโดยยึดผู้สอนและผู้เรียนเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอนและเป็นผู้นำในขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมภายใต้การนำของครูผู้สอน

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงานส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี

3.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมมีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่ง (ทิสนา แชมมณี, 2543, หน้า 10-12) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรม
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ที่ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลา โดยประมาณว่ากิจกรรมนั้น ๆ ควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน นอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้วยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำประสบการณ์จากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไปอีก

7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปหาสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ต่อไป

7.5 ขั้นประมวลผล เป็นส่วนที่จัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยให้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายชุดกิจกรรม

3.4 การพัฒนาชุดกิจกรรม

การพัฒนาชุดกิจกรรม ในหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรม) แนวคิดพื้นฐานที่นำมาสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วย แนวคิดหลัก 5 ประการ ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2525, หน้า 199 – 120)

แนวคิดที่ 1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความถนัด ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญ ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนมีหลายด้าน คือ สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ ร่างกาย อารมณ์ เป็นต้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัด การเรียนการสอนเป็นรายบุคคล หรือการจัดการเรียนการสอนตามเอกัตภาพการศึกษาโดยเสรี การศึกษาด้วยตนเอง

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนการสอนจากเดิมที่ยึดครูเป็นแหล่งความรู้มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนโดยการใช้ความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งได้จัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอน การเรียนด้วยวิธีนี้ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด อีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเองจากสิ่งที่ผู้สอนได้เตรียมไว้ในรูปแบบของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 3 การใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์ในรูปแบบของจัดระบบการใช้สื่อการสอนมาช่วยสอน และเป็นแหล่งการเรียนรู้ให้นักเรียน จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรม เพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอนมาเป็นช่วยผู้เรียน

แนวคิดที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนจากสภาพแวดล้อมเดิมเด็ก เป็นฝ่ายรับความรู้จากครู ไม่มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อน ๆ และครูจึงขาดทักษะการ

แสดงออกและการทำงานเป็นกลุ่ม จึงได้มีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการจัดการเรียน การสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยกัน จึงนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาใน รูปแบบของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ โดย จัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม คือ ระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ นักเรียน

1. ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง
2. ได้ทราบว่า การตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานของตนเองถูกหรือผิดอย่างไร
3. ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้นักเรียนภาคภูมิใจ
4. ได้เรียนรู้ไปที่ละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับการผลิตชุดกิจกรรมนี้จะเป็นแนวทางการผลิตชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพเป็น มาตรฐานต่อชุดกิจกรรม การพัฒนาชุดกิจกรรมเป็นงานที่มีความละเอียดต้องอาศัยความรอบคอบ ความเข้าใจเพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ , 2525, หน้า 123) ได้ลำดับขั้นตอนในการการพัฒนาชุดกิจกรรม 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. หมวดหมู่ เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบ สหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่ สามารถถ่ายทอดความรู้แก่กันภายในหนึ่งสัปดาห์
3. กำหนดหัวเรื่อง ในการสอนแต่ละหน่วยผู้สอนต้องถามตัวเองก่อนว่าควรให้ประสบการณ์ แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกมาเป็น 4 – 5 เรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุป แนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง กัน
5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วเปลี่ยนเป็น จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มีเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรม
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็น แนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียน ปฏิบัติ เช่น การทำกิจกรรมใบงาน ตอบคำถาม เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบเป็นเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากการผ่านกิจกรรมการเรียนรู้มาเรียบร้อยแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามที่จุดประสงค์ตั้งไว้

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูเลือกใช้เป็นการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนไว้เป็นหมวดหมู่ และนำไปหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”

9. หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เพื่อเป็นหลักประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้า โดยคำนึงหลักที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้บรรลุผล

10. การใช้กิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนตามประเภทของชุดกิจกรรม และตามลำดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ไว้ ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

10.4 ชั้นสรุปบทเรียน ทำแบบวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยหลังเรียน เพื่อวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยที่เปลี่ยนไป

การพัฒนาชุดกิจกรรมนี้ใช้ในการผสมผสานจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมของผู้เรียน วัสดุการสอน สื่อการสอน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นเครื่องมือช่วยทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ เพราะได้วางแผนทุกอย่างแล้วผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว

3.5 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 494-497) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำไปทดลองจริง

ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยถือว่าชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 75/75 หมายความว่า จำนวนนักเรียนร้อยละ 75 ขึ้นไปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

การกำหนดประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับเกณฑ์แล้ว ชุดการสอนนั้นมีคุณค่าต่อการนำไปสอนนักเรียนได้ เพื่อเป็นดัชนีวัดประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ การตั้งเกณฑ์การทดสอบนี้อาจทำได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเกณฑ์ความก้าวหน้าและส่วนที่เป็นเกณฑ์ประสิทธิภาพ

1. เกณฑ์ความก้าวหน้า หมายถึง การใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบค่าความรู้ในตัวผู้เรียน สมมติฐานที่นำมาใช้ คือ ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมผู้เรียนมีขีดความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนในระดับหนึ่ง และเมื่อมีการผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมแล้วจะมีขีดความสามารถในการทำแบบทดสอบหลังเรียนได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งค่าของความแตกต่างนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมว่า ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเพียงใด อย่างไรก็ตามคุณภาพของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่นำมาใช้ต้องเป็นที่น่าเชื่อถือได้เช่นเดียวกับผลของความแตกต่างที่ออกมาจึงจะเป็นที่ยอมรับได้

2. กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยใช้มาตรฐานในการตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพในที่นี้ หมายถึง การกำหนดค่าของ $E1/E2$ ว่า ควรมีค่าเป็นเท่าใด สำหรับ เกณฑ์การหาประสิทธิภาพที่ตั้งขึ้นนี้

$E1$ หมายถึง คะแนนที่ได้จากผลการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในช่วงของการใช้ชุดกิจกรรม

$E2$ หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากการทดสอบหลังเรียนเป็นการตรวจสอบว่าชุดกิจกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นมานี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. กำหนดเกณฑ์โดยการทดสอบทางสถิติ ซึ่งทำได้โดยนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้แล้วหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ว่า มีความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้

4. กำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 3 ระดับ คือ

4.1 ระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.50 ขึ้นไป

4.2 ระดับ “เท่ากับเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.50

4.3 ระดับ “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่า 2.50 ซึ่งถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

5. การทดลองหาประสิทธิภาพ

5.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ การทดลองกับผู้เรียน จำนวน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่ระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วนำมาปรับปรุงแบบฝึกให้ดีขึ้น ซึ่งตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

5.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก คือ การทดลองกับผู้เรียน จำนวน 6 -10 คน นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

5.3 การทดลองภาคสนาม คือ การทดลองกับผู้เรียน จำนวน 30 -100 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงอีกครั้ง ให้ผลที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากไม่เกินร้อยละ 2.50 ก็ยอมรับได้ แต่หากแตกต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมใหม่ โดยยึดสภาพความจริงเป็นเกณฑ์

3.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชุดกิจกรรมจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ได้รับความยินยอมอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นการนำสื่อต่าง ๆ มาประกอบกันเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ประโยชน์ของชุดกิจกรรมที่มีต่อการเรียนการสอนมีหลายประการ คือ

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายถอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนมีคุณลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายถอดด้วยการบรรยายได้

2. ได้รับความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลัง เพราะชุดกิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเอง

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. เป็นการสร้างความพร้อม และความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมพัฒนาไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันที

5. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนเพราะสื่อประสมที่ได้จัดไว้ในระบบ เป็นการแปรเปลี่ยนกิจกรรมและช่วยรักษาระดับความสนใจของผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา

6. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมการศึกษารายบุคคลตามความสนใจ ตามเวลา และโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนซึ่งแตกต่างกัน

7. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู ชุดกิจกรรมทำให้ผู้เรียน เรียนได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ทั้งสามารถเรียนด้วยตนเอง ครูคนหนึ่งจึงสามารถสอนนักเรียนจำนวนมากขึ้น

8. ช่วยนักเรียนให้รู้จักจุดมุ่งหมายของการเรียนชัดเจน ตลอดจนรู้วิธีการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายเป็นการเพิ่มพูนการจูงใจในการเรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำ

9. ชุดกิจกรรมจะกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนไว้แน่ชัดว่า ตอนใดใครจะทำอะไร อย่างไร ลดบทบาทของการกระทำของครูฝ่ายเดียว นักเรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำมากขึ้น

10. ชุดกิจกรรมเกิดจากการเอากระบวนการวิธีเข้ามาใช้ ย่อมจะมีประสิทธิภาพ เพราะได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว โดยผู้มีความชำนาญ ทั้งในด้านเนื้อหา และวิธีการเพื่อสร้างเป็นแม่แบบ และสามารถจะขยายออกไปได้

11. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้การทำงานร่วมกัน

12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวัสดุการเรียนและกิจกรรมที่เขาชอบ

13. มีรางวัลผลตัวเองบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนรู้การกระทำของตนเอง และสร้างแรงจูงใจ

ประโยชน์ของชุดกิจกรรมที่กล่าวมา จะเห็นว่า ชุดกิจกรรมเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน เพราะชุดกิจกรรมช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งยังช่วยอำนวยความสะดวกให้กับครูซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ของดีศรีสุโขทัย

ของดีอำเภอศรีสุโขทัยมีข้อมูลดังนี้ (<http://www.Sukhothaigis.com>.)

เครื่องสังคโลก หมายถึง เครื่องถ้วยชาม สิ่งของเครื่องใช้ประดับสถาปัตยกรรม สิ่งผลิตอันเนื่องด้วยความเชื่อในพิธีกรรมต่างๆ และศาสนา ซึ่งทำด้วยดินแล้วนำไปเผาไฟ ไม่ว่าจะเคลือบหรือไม่ก็ตาม และเป็นที่ผลิตขึ้นในสมัยสุโขทัย เตาเผาหรือแหล่งผลิตเครื่องสังคโลกที่รู้จักกันดีคือ เตาสุโขทัย ศรีสุโขทัย เป็นเครื่องสังคโลกที่ทำเลียนแบบของเดิมได้เหมือนจริงและงดงามมาก เป็นงานดินเผาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นหม้อรูปต่างๆ มีลายฉลุ หรือเป็นรูปสัตว์ตัวเล็กตัวน้อย เช่น กบ อิงอ่าง สุนัข

ทองโบราณ หรือทองศรีสังขนาลัย หมายถึงการทำทองนี้จะใช้ฝีมือของคนในท้องถิ่น โดยมีได้ใช้เครื่องจักร ทองของอำเภอศรีสังขนาลัยเป็นทองที่มีชื่อเสียงมาก เพราะเป็นงานฝีมือที่แกะ ลวดลายสวยงาม เป็นการทำเลียนแบบเครื่องประดับโบราณตามที่ขุดค้นพบหรือปรากฏอยู่ตาม ภาพสลักนูนต่ำของโบราณ

เงินโบราณ หมายถึง การทำลวดลายได้นำเอาลักษณะของการทำทองโบราณมาเป็น แบบอย่าง ตั้งแต่ นำเม็ดเงินมาแปรรูป ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ จนออกมาเป็นสินค้า ราคาไม่สูงเกินไป แต่มีคุณค่า

ผ้าทอหาดเสี้ยว หมายถึง การทอผ้าตีนจกที่สวยงามของชาวบ้านหาดเสี้ยวในเขต อำเภอศรีสังขนาลัย เป็นเชื้อสายของชาวไทยพวนที่อพยพมาจากประเทศลาวได้นำเอาวัฒนธรรม การทอผ้าของตนติดตัวมาด้วย และก็ถ่ายทอดให้คนรุ่นลูก รุ่นหลาน

โบราณสถาน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้าง หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของอสังหาริมทรัพย์นั้น เป็นประโยชน์ในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี รวมถึง สถานที่ที่เป็นแหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ และอุทยาน ประวัติศาสตร์

ประเพณีแห่ช้างบวชนาค หมายถึง การบวชพระ และบวชเณร ครอบครัวยุคใหม่ที่มีบุตร หลานเป็นชายเมื่ออายุครบบวช ก็จะจัดการทำพิธีบวชให้ งานบวชธรรมดาและบวชหมู่ การบวช ใน ลักษณะนี้ถือเป็นงานประเพณีประจำปี ของท้องถิ่น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ชาวบ้านเรียกว่า “งาน แห่ช้างบวชนาค”

ภาษาท้องถิ่น “เถียวบ้าน” หมายถึง ก่อนวันบวช จะมีกลุ่มผู้หญิงกลุ่มหนึ่ง เป็นตัวแทน ของแต่ละเจ้าภาพ ที่จัดงานบวช เดินไปบอกบุญ ตามบ้านใกล้เคียง เพื่อให้ไปร่วมงานกัน “เจ้าหัว” หรือ “หม่อม” หมายถึง บวชพระแล้วจะมีคำเรียกผู้ที่บวชเป็นพระ “อ้ายทิด” หมายถึง เมื่อสึกออกไปแล้ว จะมีคำนำหน้าชื่อ “จ้าวอ้าย” หมายถึง สามเณรนั้น จะมีคำนำหน้า “เซียง” หมายถึง เมื่อสึกออกไปแล้ว จะมีคำนำหน้าชื่อ “จา” หมายถึง จบชุดดินขนาดเล็ก “ชี้เพื่อ” หมายถึง ก้อนเมฆ

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการจัดทำ ส่งเสริม และพัฒนาชุดกิจกรรม ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับสินค้าและแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของอำเภอศรีสังขนาลัย เพื่อให้ครูผู้สอน นำไปใช้เป็นสื่อเสริมความรู้เรื่องท้องถิ่นให้นักเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ของดีศรีสังขนาลัยและพัฒนาตนเอง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

กองแก้ว วิเศษธร (2542) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการสอนวิชา “ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษา ภาคปกติ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม เอกการจัการทั่วไปและเอกวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ในภาคเรียนที่ 2/2542 ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมจำนวน 16 สัปดาห์ 48 คาบ ผู้วิจัยได้พัฒนาและทดลองใช้ทดลองใช้ชุดการสอน โดยใช้รูปแบบ One Group Pre-test and Post-test Design แล้วดำเนินการรวบรวมข้อมูลหาค่าเฉลี่ยหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนและค่า t ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ ชุดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.17/81.41 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วันเพ็ญ ศิริคง (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ซึ่งดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา ดังนี้ ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรมด้านเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความคิดเห็นที่เหมาะสมมากและหาประสิทธิภาพโดยรวมของชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุดมีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 88.50/87.50 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ส่วนขั้นตอนทดลองใช้ชุดกิจกรรม โดยทดลองกับนักเรียน 42 คน พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความเห็นต่อรายการประเมินชุดกิจกรรม อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน

สุพัตรา กองทรัพย์ (2548) การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้น งานปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาความพอใจของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง 45 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้ชุดการสอน และหลังการใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงเกณฑ์ ร้อยละ 80/80 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

พัทธยา ชนะพันธ์ (2549) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม (STS) เรื่อง สารชีวโมเลกุล สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม (STS) เรื่อง สารชีวโมเลกุล สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองกรดพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 44 คน ผลพบว่าการใช้ชุดกิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนนั้นเป็นการส่งเสริมและช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นจากที่เป็นอยู่เดิม ซึ่งจากผลการวิจัยยังทำให้เห็นว่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกผู้เรียนให้ความสนใจ กระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นและการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเป็นวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มั่นใจในตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นสามารถพัฒนาทักษะทางการสื่อสารได้ดีขึ้นเป็นการส่งเสริมให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามความสามารถของแต่ละบุคคล มีอิสระในการคิด สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola.1980, อ้างถึงใน เพ็ญแข วงศ์สุริยา, 2546, หน้า 12) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการของทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบ Modern English Association Co-Operative Foreign Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชาวเยอรมันที่กำลังศึกษาในระดับ 2 และระดับ 4 ของระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมรี่แลนด์ จำนวน 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้นักเรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาทางด้านกรฟัง และการพูดมากขึ้น

โคลแมน (Coleman. 1987: 15-24) สร้างแบบเรียนประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยแบบเรียนที่ใช้กำหนดให้ผู้เรียนทำงานเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องเรื่องราว เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องประสบเมื่อจบการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติและความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี

นูแนน (Nunan, 1991, p. 59) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสารได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัวบ่อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงานที่จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนว่า สิ่งที่เรียนรู้อาจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนนให้แนวความคิดว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายเพราะต้องใช้ภาษาในการสื่อสารผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบไปมาระหว่างผู้เรียนร่วมกันงานที่มอบหมายให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ESP)

ผลการวิจัยของโคลแมนและนูแนน กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนได้เป็นอย่างมาก เพราะผู้เรียนด้วยกิจกรรมนี้ จะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ครูกับนักเรียนในช่วงที่มีการปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความอบอุ่น เชื่อมมั่นในตนเอง กระตือรือร้น ตั้งใจเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้คณะผู้ศึกษาเห็นความสำคัญของชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องของดีศรีสันดาลย์ จึงจัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ต่อไป